

Відповідно, якісні та кількісні характеристики інформаційного забезпечення, яке формується на рівні суб'єктів господарювання, буде певним чином впливати на ефективність управління регіональним розвитком. На цьому рівні формування інформаційно-аналітичного забезпечення відбувається переважно в площині обліку і аналізу. До основних «вузьких місць» обліково-аналітичного забезпечення підприємств для цілей стратегічного моніторингу регіону слід відмітити:

- необхідність підвищення достовірності інформації у звітності;
- низька інформативність форм звітності;
- потреба у відповідності задачам моніторингу за рахунок відображення інформації не тільки щодо поточних, а й стратегічних показників діяльності;
- низькі прогностичні характеристики облікової інформації;
- викривлення облікової інформації шляхом максимального використання податкових правил.

Таким чином, актуальним напрямком подальших наукових досліджень є розробка ефективного інформаційно-аналітичного забезпечення стратегічного моніторингу суб'єктів господарювання в контексті подальшого прийняття управлінських рішень з підтримки сталого розвитку регіону.

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ, МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Тесля К.Б.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

науковий керівник – Власова О.Є., к.е.н., доцент

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Економіка України, як і будь-якої іншої країни, не досконала. На сучасному етапі її розвитку існує ряд проблем, які необхідно вирішити. Для цього, треба починати з базових понять та термінології, а далі розглядати окремі аспекти більш детально.

Неоднозначне трактування поняття «основні засоби» пов'язане з існуванням споріднених термінів, таких як: основні засоби, основні фонди, необоротні активи, основний капітал. Дослідження спільних і відмінних рис між даними поняттями не втрачає своєї актуальності в умовах інтеграційних процесів у веденні обліку вітчизняними суб'єктами господарювання.

Важливо розглянути практичні пропозиції по оцінці та амортизації, які можуть вплинути на формування їх ринкової вартості, а також надання пропозицій щодо ефективності використання основних засобів, задля успішного функціонування підприємства та досягнення його мети в умовах сучасної економіки, з урахуванням останніх змін у правовому середовищі.

Розглянемо сутність понять «Основні засоби» згідно з нормативно – правовими актами. Згідно, П(С)БО 7 «Основні засоби» - матеріальні активи, які підприємство/установа утримує з метою використання їх у процесі виробництва/діяльності або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік). Податковий кодекс України визначає, що «Основні засоби» - це матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 2500 грн., невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 2500 грн. і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік). МСБО 16 «Основні засоби» - це матеріальні об'єкти, які утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду іншим або для адміністративних цілей та використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного звітного періоду.

Від правильного трактування поняття «основні засоби» залежить можливість віднесення об'єкта до складу основних засобів. Оскільки на законодавчому рівні не врегульовано дане питання – виникають різні погляди на дану категорію. Тому важливо привести у відповідність норми основних нормативних документів у сфері бухгалтерського обліку, з метою усунення помилок при веденні даної ділянки обліку.

З моменту переходу України на міжнародні стандарти обліку і звітності багато непорозумінь викликали питання сутності амортизації необоротних активів та методики нарахування амортизації у фінансовому та податковому обліку.

Дослідженням даної проблеми присвячені праці іноземних та вітчизняних науковців і практиків, зокрема Л. А. Бернстайна, Е. Хендріксена, І. Голошевича, Г. Кірейцева, В. Савчука, С. Євтушенка, І. Чалого та інших.

Сьогодні в податковому обліку амортизація нараховується на кожний об'єкт основних засобів помісячно, що також не суперечить П(С)БО, а підприємство має право самостійно обирати метод нарахування амортизації.

В податковому обліку з'явилися такі поняття як «первісна вартість», «залишкова вартість», «вартість, яка амортизується», що максимально наблизило методику податкового обліку до фінансового. Тепер у бухгалтера немає необхідності ведення подвійного обліку нарахування амортизації і дані податкового та фінансового обліку будуть тотожними, у фінансовій і податковій звітності також зникнуть розбіжності по сумах нарахованої

амортизації, що, в свою чергу, зменшить розбіжності між розміром прибутку або збитку підприємства за звітний період.

Проаналізуємо тлумачення поняття «амортизація» законодавством України. Пункт 4 ПБУ 7 – систематичний розподіл вартості необоротних активів, що амортизуються протягом періоду їх корисного використання (експлуатації). ПКУ – систематичний розподіл вартості основних засобів, інших необоротних активів, що амортизуються протягом терміну їх корисного використання (експлуатації). МСБО 16 - систематичний розподіл активу, що амортизується я, протягом строку його корисної експлуатації.

Це свідчить, що ПКУ не ліквідував одну із істотних відмінностей між бухгалтерським та податковим обліком – підхід до визначення об'єкта амортизації. Відповідно до п. 22 ПБО 7 об'єктом амортизації є вартість, що амортизується, а в ПКУ поняття вартості, яка амортизується, не використовується, проте з метою оподаткування амортизації підлягають – витрати на виготовлення, придбання та поліпшення необоротних активів. Це свідчить, що не всі бухгалтерські витрати є податковими. МСБО 16 наближений до ПБО 7.

Можна сказати, що нові правила стосовно основних засобів зближують бухгалтерський (фінансовий) та податковий облік. Однак повної гармонізації бухгалтерського і податкового обліку в частині основних засобів не відбулося. Але, це зближення дасть можливість зменшити протиріччя між податковим законодавством і Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, полегшити роботу бухгалтерської служби підприємств і відображати у звітності більш реальну інформацію про суми нарахованої амортизації за звітний період.

Усунення розбіжностей у нормативних документах термінології і розкриття економічного змісту показників, що виступають основними при формуванні підприємствами облікової політики мають стати пріоритетними при вдосконаленні бухгалтерського обліку. Завдяки розробці і впровадженню єдиних економічних термінів у законодавчих і нормативних актах можна говорити про побудову єдиної бази обліково-аналітичної методології в Україні.

ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ У РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ

Троян В. І.,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

науковий керівник – Лелюк Н. Є., доц., к.е.н,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Система фінансових органів визначається політичною системою та формою держави. Управління фінансами в економічно розвинутих країнах, як правило, здійснюється кількома державними органами. Незважаючи на